

stk. 4, i loven om vurdering og beskatning til staten af faste ejendomme. Det samme gælder for de efter 12. alm. vurdering ved udstykning eller anden deling fremkomne ejendomme, for så vidt angår den grundstigningsskyld, der af sådanne ejendomme i et eller flere af de nævnte skatteår er betalt på grundlag af den del af deres afgiftspligtige grundstigning, der overstiger det beløb (rundet nedad til det nærmeste med 100 delelige tal), som deres andel af moder-ejendommens afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering udgør ved en fordeling i overensstemmelse med værdibeløbsansættelsen. Det samme gælder endelig for de efter 12. alm. vurdering ved sammenlægning fremkomne ejendomme, for så vidt angår den grundstigningsskyld, der af så-

danne ejendomme i et eller flere af de nævnte skatteår er betalt af den del af deres afgiftspligtige grundstigning, der overstiger summen af den afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering for de sammenlagte ejendomme eller dele af ejendomme. Tilbagebetalingen berigtiges i forbindelse med opkrævningen af ejendoms-skatte til staten for 1. halvår af skatteåret 1965-66.

§ 3.

§ 1, nr. 8 og nr. 10 træder i kraft den 1. april 1965. Den i § 1, nr. 11 nævnte ophævelse af § 71 træder i kraft den 1. januar 1965. Ændringen af § 73 træder i kraft fra og med skatteåret 1965-66. I øvrigt træder nærværende lov i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 133 af 1. maj 1964 blev 13. alm. vurdering, der skulle have været afholdt den 1. september 1964, udskudt 1 år til 1. september 1965. I stedet finder der pr. 1. september 1964 kun „årsomvurdering“ sted efter reglerne i statsejendoms-skattelovens § 2. Loven af 1. maj 1964 indeholder derhos bestemmelser, der i vidt omfang udelukker de sædvanlige virkninger for grundskatterne af de vurderinger, der er opført på årsomvurderingsfor-tegnelserne pr. 1. september 1963 og 1. september 1964, d. v. s. for vurderingerne, der ellers normalt skulle have haft virkning fra henholdsvis 1. april 1964 og 1. april 1965. For så vidt angår grundstigningsskylden, er stillingen efter nævnte lov nærmere den, at vurderingerne på fortegnelsen pr. 1. september 1963 ikke kan medføre forhøjet grundstigningsskyld for „hele ejendomme“ og „restejendomme“ og kun lægges til grund på sædvanlig måde for „nye ejendomme“, og at vurderingerne på fortegnelsen pr. 1. september 1964 ikke medfører forøget grundstigningsskyld for „hele ejendomme“, mens „restejendommene“ og de „nye ejendomme“ kun skal svare grundstigningsskylden af en i overensstemmelse med de foretagne grundbeløbsfor-delinger forholdsmæssig svarende del af den afgiftspligtige grundstigning, der ved 12. alm. vurdering påhvilede den ejendom, hvorunder vedkommende „restejendommens“ eller „nye ejendommens“ areal da var vurderet.

I forbindelse med behandlingen i folketinget af den pågældende lov stillede regeringen samtidig i

udsigt, at der senere ville blive stillet forslag om en fiksering af grundstigningsskylden principielt på grundlag af 12. alm. vurdering, idet man ville anmode det nedsatte ekspertudvalg vedrørende forenkling af ejendomsbeskatningen om at udarbejde en redegørelse om fikseringen og på grundlag heraf udfærdige et lovforslag herom.

Udkast til det af finansministeren påtænkte direktiv til forenklingssudvalget om spørgsmålet aftrykkes som bilag til den af vedkommende folketingsudvalg den 21. april 1964 afgivne betænkning.

Direktiv til forenklingssudvalget i overensstemmelse med nævnte udkast blev herefter af finansministeren meddelt udvalget den 12. maj 1964, og det blev suppleret i en skrivelse af 15. maj 1964, bl. a. med hensyn til nogle detailspørgsmål, der havde været fremført under folketingsbehandlingen.

På grundlag af de pågældende direktiver har forenklingssudvalget herefter udarbejdet redegørelse og lovudkast om fikseringen, der er blevet fremsendt til finansministeren den 17. september 1964.

Det pågældende materiale fra forenklingssudvalget er optrykt som bilag til nærværende lovforslag.

Forenklingssudvalget går i sin redegørelse ind for en ordning, hvorefter grundstigningsskylden i intet tilfælde fikseres på noget højere grundlag end den afgiftspligtige grundstigning ved 12. alm. vurdering. Regeringen har ment at kunne godtage dette standpunkt. Med hensyn til virkningen for afgiftsvarelsen har udvalget udfærdiget sit lovforslag alternativt, således at det i denne henseende har